

Prinsessedåb i Møgeltønder Kirke

Athena Marguerite Françoise Marie

Prins Joachim og prinsesse Marie ankom præcis klokken fem til Møgeltønder Kirke, den søndag eftermiddag, den 20. maj, hvor hele Danmarks befolkning spændt ventede på afsløringen af prinsessens fire navne, Athena Marguerite Françoise Marie, en stor overraskelse.

Foto af Per Brunsgård, Tim.

Dåbstale ved kongelig konfessionarius Erik Norman Svendsen

750, tale, 430, DÅB, 441, 290.

For jeg er vis på, at hverken død eller liv eller engle eller magter eller noget nuværende eller noget kommende eller kræfter eller noget i det høje eller i det dybe eller nogen anden skabning kan skille os fra Guds kærlighed i Kristus Jesus, vor Herre (Rom.8,38-39).

Kære dåbsfamilie

Møgeltønder er atter trukket i festtøjet i anledning af den kongelige barnedåb i dag. Fra nær og fjern er folk stimlet sammen for at følge begivenheden på nærmeste hold, og rundt om i landet følger hundrede tusinder med. Den lokale entusiasme er ikke til at tage fejl af, og i dag er vi alle lokale. Vi ikke blot følger med i begivenheden, vi lever med i den.

Danmarks nye prinsesse er privilegeret. Her tænker jeg ikke først og fremmest på, at hun er født ind i den kongelige familie og skal bo på et slot. Men på den omstændighed, at hun fra starten har tre brødre, der vil vide at stille op for hende, beskytte hende og også opdrage og måske forkæle hende. Inden hun overhovedet lærer navnene på sine tre brødre, vil hun fornemme nærværet af prins Nikolai, prins Felix og den lille prins Henrik.

Som den yngste i børneflokket vil hun også være privilegeret af forældre og bedsteforældre, onkler og tanter og alt, hvad nævnes kan af nære slægtninge og venner. Alle vil gøre deres til, at hun får lov at vokse op som andre små piger, omgivet af kærlighed og nærvær.

I dag kommer I sammen med hende til dåb. Det udtrykker en samhørighed, som intet menneske kan være foruden. Vi er skabt til at høre sammen med andre, og vi vokser op i en bestemt sammenhæng, der får betydning for os senere i livet. Unge mennesker vil så gerne være unikke og gør ofte meget for at vise det. Jo ældre man bliver, jo tydeligere bliver det, at vi på godt og ondt er præget af de mennesker, vi er vokset op sammen med. Vi kan senere i livet gøre oprør mod vores opvækst, men vi kan ikke gøre den om.

Samtidig med, at hvert eneste menneske er noget helt for sig selv, er det også noget sammen med andre: familie og venner, naboer og kolleger. Alle får vi vores del af livets glæder og sorger, vanskeligheder og opgaver. Så er det godt at vide, at vi ikke skal

bære vores skæbne alene, men sammen med de mennesker, vi til daglig lever med. Den dimension i vores tilværelse understreges stærkt ved barnedåben, hvor det er vore nærmeste, der bogstavelig talt har båret os hen. Man kan måske kalde dåben for samhørighedens sakramente. Også fordi selve dåbshandlingen udtrykker den stærkeste tænkelige samhørighed med vores himmelske far. For også Gud omslutter dåbsbarnet med sit kærlige nærvær, ikke blot i dag men alle vore dage. Ja, siger Paulus i denne søndags episteltekst: Intet og ingen overhovedet kan skille os fra Guds kærlighed i Kristus Jesus, vor Herre. Vi er uadskillelige. For Guds kærlighed er større og stærkere end alt andet – selv synd og død. Dåben er således et privilegium, som Gud under os alle. Det er Jesus selv, der har befalet os at døbe i Faderens, Sønnens og Helligåndens navn. Dåben er ikke noget vi har fundet på, men noget vi har fået givet af Vor Herre og frelser Jesus Kristus. En gave for livet. Til daglig glæde og opmuntring og til trøst og støtte i tunge dage. Dåben holder os fast på, at livet er mere end det, vi selv kan gøre det til, og større end vi selv kan forstå. Vi hører ikke blot hjemme i en familie og et land, vi hører hjemme i Guds evige rige. Et dobbelt borgerskab, der giver os dobbelt identitet: vi er af mennesket, bundet af syndens og dødens vilkår; men vi er også af Gud, genstand for hans faderlige omsorg og kærlighed i liv og i død. Vi hører sammen med vores familie, men vi har også Kristus til bror og Gud til far.

Ved dåben i dag bliver den nye prinsesse også medlem af den danske folkekirke. Det er et privilegium at høre til i et folk og en kirke, som igennem århundreder har været vævet ind i hinanden. Det har været med til at sikre sammenhold og sammenhængskraft i vores folk. Naturligvis kan man være dansk, uden at være døbt; det gælder i dag omkring 30% af de nyfødte. Men det gør ikke dåben mindre betydningsfuld. Tværtimod! Det at være rodfæstet i et bestemt folk og en bestemt tro er retningsgivende for mangt og meget i vores liv og er med til at gøre mødet med mennesker af anden tro muligt og meningsgivende. Kun den, for hvem troen er pulsslaget i livet kan fatte, at andre kan have det på samme måde.

Men kristentroen er ikke et privilegium for os danske alene. Den er for alle folk til alle tider. I dåben får vi fællesskab med alle døbte og med den Jesus Kristus, hvis ord rækker til verdens ende som en kilde til tro, håb og kærlighed. I dag som før.

Amen